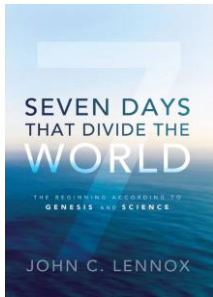

สรุปและวิจารณ์หนังสือ

เจ็ดวันซึ่งแบ่งโลก: การเริ่มต้นตามพระธรรมปฐมกาลและวิทยาศาสตร์¹ จอห์น ซี. เลนน็อกซ์

คานัน สุขพระคุณ

นศ. ปริญญาโท TBTS

บทนำ

ครั้งหนึ่ง จอห์น พบกับ ศาสตราจารย์ที่ยอดเยี่ยมด้านวรรณกรรมจากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง เธอแปลกใจอย่างมากที่ทราบว่า จอห์น เป็น นักวิทยาศาสตร์แต่กลับเชื่อในพระคัมภีร์ไบเบิล (Bible) เพราะเธอถูกสอนมาว่า “ไบเบิลเริ่มต้นด้วยเรื่องราวที่โง่เขลา ไม่เป็นไปตามหลักวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับโลกซึ่งถูกสร้างขึ้นในเจ็ดวัน” จอห์นในฐานะนักวิทยาศาสตร์ที่เชื่อมั่นในเรื่องการดลใจและสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์จะโต้ตอบอย่างไร? หนังสือเล่มนี้ถูกเขียนขึ้นเพื่อคนประเภทเธอ นอกจากนี้ยังถูกเขียนขึ้นเพื่อคริสเตียนผู้ที่รู้สึกกังวลใจ ไม่เพียงในรายละเอียดบางอย่างของการทรงสร้างที่เหมือนกับขัดแย้ง แต่ยังเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ว่า ผู้ที่อ่านไบเบิลทั้งนักศาสนศาสตร์และนักวิชาการต่างมีความเห็นไม่ตรงกันในการตีความเรื่องการทรงสร้าง บางคนถึงขั้นคิดว่า การตีความอย่างซื่อตรงจะต้องเป็น โลกอายุน้อย (young-earth) เท่านั้น ที่มีอายุประมาณหกเจ็ดพันปี ซึ่งแตกต่างกันอย่างมหาศาลถึงเกือบล้าน (10^6) เท่า เมื่อเทียบกับการคาดคะเนทางวิทยาศาสตร์ที่ว่า โลกมีอายุประมาณสี่พันล้านปี อย่างไรก็ตาม จอห์น เชื่อว่า เนื่องจากพระเจ้าทรงเป็นทั้ง เจ้าของพระวจนะในไบเบิล และ พระผู้สร้างจักรวาล ในที่สุดจะมีความสอดคล้องอย่างกลมกลืนระหว่างการตีความที่ต้องจากข้อมูลในไบเบิล และ ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์

การจัดเรียงเนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ แบ่งออกเป็นห้าบทเนื้อหา และห้าบทภาคผนวก บทที่หนึ่ง อภิปรายเกี่ยวกับความท้าทายจากทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ เรื่องการเคลื่อนที่ของโลกที่ขัดแย้งกับแนวคิดหลักตามไบเบิล ในช่วงศตวรรษที่สิบหก บทที่สอง เคลื่อนไปสู่หลักการในการตีความพระคัมภีร์ เมื่อมาประยุกต์ใช้กับความขัดแย้งเรื่องการเคลื่อนที่ของโลก บทที่สาม หัวใจของหนังสือเล่มนี้ พิจารณาเกี่ยวกับการตีความเรื่องวันในพระธรรมปฐมกาล บทที่สี่ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจุดกำเนิดของมนุษย์ตามไบเบิล และบทที่ห้า ให้มุมมองเพิ่มเติมเรื่องการทรงสร้างเมื่อมีพันธสัญญาใหม่ และความเกี่ยวข้องกับพวกเราในสมัยปัจจุบัน นอกจากนี้ในภาคผนวก จอห์น ได้อภิปรายหัวข้อ

¹ John C. Lennox, [Seven Days That Divide the World: The Beginning According to Genesis and Science](#), Zondervan, 2011.

ในประเด็นปลีกย่อยที่น่าสนใจ เช่น เบื้องหลังพระธรรมปฐมกาลในเชิงวัฒนธรรมและวรรณกรรม ความขัดแย้งของลำดับการทรงสร้างในพระธรรมปฐมกาลสองบทแรก หรือ ข้อโต้แย้งเรื่อง “พระเจ้าแห่งช่องว่าง (God-of-the-gaps)” ที่ในอดีต ความรู้ทางวิทยาศาสตร์มีจำกัด ไม่สามารถอธิบายหลายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เป็นต้น

บทที่หนึ่ง   แต่โลกเคลื่อนที่หรือไม่? บทเรียนจากประวัติศาสตร์

แนวคิดเรื่องโลกนั้นหยุดนิ่งไม่เคลื่อนที่ ถูกบันทึกย้อนไปตั้งแต่ 250 ก่อนคริสตศักราช ในสมัยของ อริสโตเติล โดยต่อมา โทมัส อควีนาส (1225-1274) ผู้มีอิทธิพลในศาสนาจักรโรมันคาทอลิก ได้นำแนวคิดหลายอย่างของอริสโตเติล มาผนวกเข้ากับศาสนศาสตร์ของคริสต์ รวมถึงเรื่องการหยุดนิ่งของโลกด้วย จึงไม่แปลกเมื่อ นิโคลัส โคเปอร์นิคัส ในปี 1453 ได้ตีพิมพ์บทความวิชาการที่โด่งดังเกี่ยวกับการเคลื่อนที่ของโลกที่โคจรรอบดวงอาทิตย์ จึงถูกปฏิเสธ โดยไม่ว่าจะเป็น มาร์ติน ลูเทอร์ หรือ จอห์น คาลวิน ต่างก็แสดงจุดยืนอย่างชัดเจน โดยอ้างว่าไบเบิลสนับสนุนเรื่อง โลกนั้นหยุดนิ่งที่ไม่เคลื่อนที่ “...เพราะว่าบรรดาเสาแห่งพิภพ (โลก) เป็นของพระยาห์เวห์ พระองค์ทรงวางพิภพไว้บนเสาเหล่านั้น” (1 ซมอ. 2:8, 1 พศด.16:30, สดต. 93:1, 104:5) แต่ดวงอาทิตย์ต่างหากที่เคลื่อนที่ “ดวงอาทิตย์ขึ้นมาจากสุดปลายฟ้าสวรรค์ข้างหนึ่ง และโคจรไปถึงที่ สุดปลายอีกข้างหนึ่ง ไม่มีสิ่งใดสามารถซ่อนให้พ้นจากความร้อนของมันได้” (สดต. 19:4-6, ปญจ. 1:5) และโยชูวาได้สั่งให้ดวงอาทิตย์หยุดนิ่งด้วย! (ยชว. 10) หลายปีต่อมา กาลิเลโอ ในปี 1632 ได้นำเสนอมุมมองนี้อีกครั้ง แต่ก็ถูกโจมตีอย่างรุนแรง จากทางศาสนา จักรโรมันคาทอลิก ถูกทำให้เสียชื่อเสียง แม้เขาจะไม่ได้ถูกทรมานตามเรื่องเล่าที่เดิมแต่ง แต่ก็ใช้เวลากว่าหลายร้อยปี กาลิเลโอจึงได้รับการกู้ชื่อคืน อย่างไรก็ตามในปัจจุบัน คงแทบไม่มีใคร ไม่ยอมรับว่า โลกนั้นเคลื่อนที่โคจรรอบดวงอาทิตย์ (ด้วยความเร็วเฉลี่ยถึง 30 กิโลเมตรต่อวินาที) และใช้เวลาหนึ่งปีในการโคจรครบรอบ ทำไมศาสนาจักร และคริสเตียนถึงเปลี่ยนมายอมรับการตีความแบบใหม่? ทำไมคริสเตียนไม่ยึดติดกับแนวคิดดั้งเดิม? เป็นเพราะว่าเราประนีประนอม และทำให้พระคัมภีร์ยอมจำนนต่อวิทยาศาสตร์อย่างนั้นหรือ? ไม่ใช่แน่นอน!

บทที่สอง   แต่โลกเคลื่อนที่หรือไม่? บทเรียนจากพระคัมภีร์

เราควรทำความเข้าใจไบเบิลอย่างไร? ก่อนอื่น แน่นนอนว่า ไบเบิลเป็นวรรณกรรม ที่มีหลายรูปแบบทั้งประวัติศาสตร์ บทกวี จดหมาย และอื่นๆ แต่คำถามแรกที่เราควรถามคือ ผู้เขียนต้องการให้มันถูกเข้าใจอย่างไร? เช่น ผู้เขียนตำราคณิตศาสตร์ ไม่ได้ต้องการให้ถูกเข้าใจว่าตำรานี้เป็นบทกวี หรือ เซกสเปียร์ ไม่ได้ต้องการให้ถูกเข้าใจว่าการแสดงของเขาเป็นประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นจริง เป็นต้น การพิจารณาต่อมาคือ ธรรมชาติของความเข้าใจ ข้อความ ประโยค คำ หรือวลีใด นั้นเกี่ยวข้องกับทั้ง บริบท ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และภาษาศาสตร์ จึงไม่จำเป็นจะต้องเป็นการตีความตรงตัวอักษรเสมอไป เพราะเรากำลังจัดการกับข้อความจากวัฒนธรรมที่ห่างไกลทั้งด้านเวลาและด้านภูมิศาสตร์ เมื่อพระเยซูตรัสว่า “เราเป็นประตู” (ยน. 10:9) เราเข้าใจแทบจะทันทีว่า พระองค์ทรงใช้การเปรียบเทียบกับคำอุปมาอุปไมย แม้ว่าพระองค์ไม่ได้ทรงเป็นประตูที่ทำจากไม้ แต่ไม่ได้ทำให้คำอุปมาอุปไมยนี้

ไม่จริง พระองค์ทรงเป็นประตูดุจจริงๆ ที่นำไปสู่ความรอด และชีวิตนิรันดร์ นอกจากนี้เพื่อทำให้ซับซ้อนขึ้น (และ น่าสนใจขึ้น) ทั้งการตีความตรงตัวอักษรและการเปรียบเทียบหรือความหมายโดยนัยนั้น สามารถเกิดร่วมกันได้ด้วย เช่น การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระเยซู เป็นได้ทั้ง พระองค์ทรงลอยขึ้นในแนวตั้งสู่เบื้องบนทางกายภาพที่บรรดา เหล่าสาวกเห็น แต่ยังมี ความหมายลึกกว่า พระองค์เสด็จขึ้นสู่ บัลลังก์ของพระเจ้ากลับคืนสู่สิทธิอำนาจด้วย เมื่อเรากลับมาพิจารณา พระธรรมปฐมกาล ประโยคที่ว่า “พระเจ้าตรัสว่า ‘...’” แน่แน่นอนว่าพระเจ้าทรงเป็นวิญญาณ ไม่ได้มีกล่องเสียงทางกายภาพ ดังนั้น ประโยคนี้ แสดงถึงการสื่อสารจริงตรงตัวอักษร แต่ไม่ได้ตรงตัวอักษรในแง่วิธีการสื่อสารอย่างไร ตามความเข้าใจของมนุษย์ เมื่อประยุกต์กับบทเรียนเรื่องการเคลื่อนที่ของโลก “พระองค์ทรงตั้ง แผ่นดินโลกไว้บนรากฐานของมัน” เราจึงยอมรับการตีความแบบใหม่ และหยุดตีความตรงตัวอักษรเรื่องโลกหยุดนิ่ง

ไบเบิลและวิทยาศาสตร์ขัดแย้งกันจริงหรือ? ความเชื่อที่ว่าวิทยาศาสตร์เกี่ยวข้องกับความจริงแต่ศาสนาเกี่ยวข้องกับเทพนิยายนั้นแพร่หลายเป็นวงกว้าง จอห์นฮ้าอีกครั้งที่ เขาเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่เชื่อมั่นในเรื่องการ دلใจและสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์ แต่พระคัมภีร์ไม่ใช่ตำราวิทยาศาสตร์ ใครที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับ ดาราศาสตร์ สมการทางคณิตศาสตร์ หรือ โครงสร้างทางเคมีของสาร ควรไปเรียนรู้จากที่อื่น อย่างไรก็ตามพระเจ้าไม่ได้ต่อต้าน วิทยาศาสตร์ แต่ยังเป็นผู้เริ่มต้นวิทยาศาสตร์อีกด้วย เช่น พระเจ้าทรงให้อาตัมตั้งชื่อสิ่งมีชีวิตชนิดต่างๆ คือ อนุกรมวิธาน (taxonomy) นั่นเอง แต่ว่าไบเบิลไม่ได้ถูกเขียนด้วยคำศัพท์วิชาการในสมัยใหม่เหมือนตำราทาง วิทยาศาสตร์ในปัจจุบัน แต่เขียนด้วยคำศัพท์ที่เข้าถึงได้ทุกคน เพื่อสร้างคริสเตียน ไม่ใช่เพื่อสร้างนักวิทยาศาสตร์ ตัวอย่าง พระอาทิตย์ “ขึ้น” ไม่ได้ถูกผู้กัมมัดว่าจะต้องเป็นการอธิบายโมเดลของระบบสุริยะ และปฏิเสธรการ หมุนรอบตัวเองของโลก ดังนั้นเราจะต้องเตรียมพร้อมเพื่อแยกระหว่างสิ่งที่พระคัมภีร์บอก กับสิ่งที่เราคิดความัน หมายความว่าอย่างนั้น จากบทเรียนเรื่องการเคลื่อนที่ของโลก ข้อความ “พระองค์ทรงตั้งแผ่นดินโลกไว้บนรากฐาน ของมัน” เป็นการเปรียบเทียบที่มีความหมายว่า พระเจ้าทรงสร้างโลกอย่างมั่นคง ในระบบดาวเคราะห์ มากกว่าจะ หมายความว่า โลกนั้นไร้การเคลื่อนไหว ถ้าอย่างนั้นผู้เชื่อในสมัยก่อนที่เชื่อว่าโลกหยุดนิ่งนั้นตีความไม่ถูกต้อง? ใน แง่มุมหนึ่งก็ใช่ แต่ต้องไม่ลืมว่าความเชื่อนั้นเข้าได้กับวิทยาการที่ดีที่สุด ในสมัยนั้น พวกเขาไม่ได้มีหลักฐานทาง วิทยาศาสตร์เรื่องการเคลื่อนที่เหมือนในปัจจุบัน

เราควรถ่อมใจลงเพื่อแยกระหว่างสิ่งที่ไบเบิลบอก กับ สิ่งที่เราตีความ เพราะอาจกลายเป็นว่า เราใช้ไบเบิล เพื่อสนับสนุนบางแนวคิด ซึ่งแท้จริงแล้วไม่ได้ถูกตั้งใจให้เข้าใจแบบนั้น หลักการสุดโต่งสองด้านที่ควรหลีกเลี่ยงคือ 1. การตีความให้เข้าได้กับวิทยาศาสตร์ในวันนี้มากเกินไป เพราะทฤษฎีเปลี่ยนแปลงได้ เหมือนบทเรียนเรื่องโลก หยุดนิ่งที่ถูกตีความตามหลักฐานในสมัยอดีต จึงปฏิเสธความคิดเรื่องโลกโคจรรอบดวงอาทิตย์ 2. การละเลย วิทยาศาสตร์ไปเลย เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้สร้างสรรพสิ่ง โดยพระธรรมโรมได้สนับสนุนเรื่องนี้ “ตั้งแต่เริ่มสร้าง โลกมานั้น สภาพของพระเจ้าซึ่งตามนุษย์มองไม่เห็น คือฤทธานุภาพอันถาวรและเทวสภาพของพระองค์ ก็ได้ ปรากฏชัดในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย” (รม. 1:20) ถ้าพระเจ้าทรงเป็น ผู้สร้างจักรวาลจริง ก็คงแปลกที่เรจะไม่มีความสนใจในจักรวาลนั้นเลย! อย่างไรก็ตามการหาความสมดุลระหว่าง หลักการสองอันนี้ไม่ใช่เรื่องง่าย จากตัวอย่างเรื่องโลกเคลื่อนที่ซึ่งใช้เวลาเกือบสองพันปีถึงจะได้ข้อสรุปที่ชัดเจน

บทที่สาม แต่โลกอายุเก่าแก่? วันแห่งการทรงสร้าง

พระคัมภีร์เปิดเผยเรื่องราวจากพระเจ้าผ่านทางมนุษย์ ที่บันทึกและเขียนตามวัฒนธรรมของพวกเขา ในการเรียบเรียงพระวจนะของพระเจ้า แนวคิดเรื่อง โลกอายุน้อย (young-earth) และ โลกอายุเก่าแก่ (old-earth) ทั้งสองไม่ได้เพิ่งถูกคิดขึ้นใหม่ แต่มีมานานแล้ว โดยแบ่งออกเป็นสามมุมมอง คือ

1. มุมมองแบบ 24 ชั่วโมง แต่ละวันคือ 24 ชั่วโมง ใน 7 วัน หรือ 1 สัปดาห์ เมื่อประมาณหกพันปีก่อน
2. มุมมองแบบ อายุวัน แต่ละวันคือ ช่วงของเวลาที่ไม่ได้ระบุความยาวที่เจาะจง เรียงตามลำดับเวลา
3. มุมมองแบบ โครงร่าง แต่ละวันแบ่ง ตามเหตุผลตรรกะ มากกว่าเป็นการเรียงตามลำดับเหตุการณ์

มุมมองสองอย่างแรกนั้นตรงไปตรงมา และเพื่อให้เห็นภาพของมุมมองที่สาม โครงร่าง (framework) มากขึ้น ลองพิจารณาจากตัวอย่าง การก่อสร้างโรงพยาบาล ถ้าให้วิศวกรจากบริษัทก่อสร้างอธิบายขั้นตอน เขาอาจจะอธิบายกระบวนการตามลำดับเวลา: “เราขุดหลุมแล้ววางฐานรากแล้วจึงวางโครงสร้างส่วนบนทีละชั้น: ชั้นใต้ดิน, ที่จอดรถ, ชั้นล่างฝ่ายบริหาร ชั้นหนึ่ง, หอผู้ป่วย; ประการที่สอง โรงผ่าตัด; ประการที่สาม วอร์ดเพิ่มมากขึ้น” แต่ถ้าให้ศัลยแพทย์อธิบายขั้นตอน เขาอาจจะพูดว่า “เราวางห้องผ่าตัดไว้ที่ชั้นสองและตั้งหอผู้ป่วยด้านบนและด้านล่างของชั้นหนึ่งและชั้นสาม” ที่ศัลยแพทย์อธิบายโรงพยาบาลอย่างมีเหตุผลจากมุมมองของเขา ไม่ใช่ตามลำดับเวลาแน่นอนว่าเราคงจะไม่คิดว่าศัลยแพทย์จะแสดงเป็นนัยว่าห้องผ่าตัดปรากฏขึ้นกลางอากาศอย่างกะทันหันและหอผู้ป่วยก็ถูกสร้างขึ้นทั้งด้านบนและด้านล่าง เมื่อกลับมาพิจารณาหกวันแรกในพระธรรมปฐมกาล เราสามารถแบ่งวันออกเป็นสองส่วน คือ สามวันแรกเป็นการ การขึ้นรูป (forming) และการเติมลง (filling) ที่คู่ขนานกัน (แม้ว่าการคู่ขนานจะไม่สมบูรณ์แต่ก็เห็นการคู่ขนานชัดเจน)

วัน	การขึ้นรูป	การเติมลง	วัน
1	ความสว่าง	ดวงสว่างต่างๆ	4
2	ท้องฟ้า/ทะเล	สัตว์ปีก/สัตว์น้ำ	5
3	ทะเล/พื้นดิน/พืชพันธุ์	สัตว์บก/มนุษย์	6

อย่างไรก็ตามลำดับเวลา และลำดับตามเหตุผลตรรกะ ไม่จำเป็นต้องยกเว้นซึ่งกันและกัน (mutually exclusive) คือสามารถเกิดร่วมกันได้ โดยจากทั้งสามมุมมอง สิ่งที่ผู้อ่านพระธรรมปฐมกาลทุกคนพบร่วมกันคือ 1. ปฐมกาลบทแรก ให้ภาพ สัปดาห์การทำงานของมนุษย์ มีเวลาเข้าทำงาน เวลาเย็นหยุดพัก แต่ 2. การทำงาน (ทรงสร้าง) ของพระเจ้า นั้นแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับการทำงานของมนุษย์ 3. การหยุดพักของมนุษย์ ไม่เหมือนกับ การหยุดพักของพระเจ้าผู้ไม่เหน็ดเหนื่อย (สดด. 121:4) 4. แม้ว่าบางคนยืนยันกรานมุมมองแบบ 24 ชั่วโมง จากพระธรรมอพยพ 20:8-11 แต่ต้องไม่ลืมว่า สัปดาห์ของการทรงสร้างไม่ได้เกิดขึ้นซ้ำ ต่างกับ สัปดาห์ของมนุษย์ที่เราเข้าใจ แม้จะมีความคล้าย แต่ไม่ได้เหมือนกัน ถ้าอย่างนั้นเราจะเข้าใจเรื่องสัปดาห์ของการทรงสร้างอย่างไร?

ความหมายของคำว่า “วัน” ในพระธรรมปฐมกาล 1:1-2:4 มีข้อพิจารณาหลายข้อ เช่น “วัน” มีหลายความหมาย ทั้งที่นาน 24 ชั่วโมง และ กลางวัน (daytime) ที่นานประมาณ 12 ชั่วโมง (1:5) วันสะบาโตนั้น

แตกต่างจากอีกหกวัน โดยไม่ได้จบประโยคว่า “มีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันที่...” นอกจากนี้คำว่า “เมื่อ (when)” ถูกใช้แปลจากคำว่า “ในวัน (in the day)” ตัวอย่างขณะที่กล่าวว่า “ในวันของฉัน (In my day) ไม่ได้มีโทรศัพท์มือถือเอะขนาดนี้”² แน่ใจว่าไม่ได้หมายถึง วันที่เจาะจงในสัปดาห์ แต่เป็นช่วงเวลาที่ไม่ได้ระบุความยาว และเมื่อพิจารณาด้านไวยากรณ์ของภาษาฮีบรูนั้นจะพบความแตกต่างของสองวันสุดท้ายคือ วันหนึ่ง วันสอง ... วันห้า วันอันดับที่หก และวันอันดับที่เจ็ด (day one, day two, ..., day five, the sixth day, the seventh day) แสดงถึงความพิเศษของสองวันนี้

ปัญหาของวันที่สี่ ถ้าการทรงสร้างเป็นตามลำดับเวลา “วัน” จะเกิดขึ้นเมื่อยังไม่มีดวงอาทิตย์ได้อย่างไร? บางคนเสนอว่า มีแหล่งกำเนิดแสงที่ไม่ได้มาจากดวงอาทิตย์ซึ่งทำงานในสามวันแรก บางคนเสนอว่า ดวงอาทิตย์ถูกสร้างขึ้นตั้งแต่วันแรก แต่เพิ่งปรากฏเนื่องจากเมฆที่ปกคลุมจางลง บางคนเสนอว่า คำว่า “สร้าง (made)” (1:16) ไม่ได้เจาะจงว่าหมายถึง “สร้าง (create)” สามารถหมายถึงเพิ่งเริ่มทำงานหรือเพิ่งถูกกำหนดหน้าที่ก็ได้ ส่วนมุมมองแบบโครงร่าง บางคนเสนอว่า วันที่สี่ อาจเป็นการลงรายละเอียด เรื่องการทำให้เกิดความสว่างในวันแรกก็ได้

ต้องระวังการทำให้พระคัมภีร์ยอมจำนนต่อวิทยาศาสตร์ เพราะคงไม่มีใครในยุคอดีตจะเกิดปัญหาในการตีความที่ซับซ้อนขนาดนี้ ดังนั้นคำแนะนำคือพยายามพิจารณาว่า ข้อความในพระคัมภีร์บอกอย่างไร โดยไม่ถูกวิทยาศาสตร์ผูกมัดไว้ อย่างไรก็ตามมันก็ต้องสมเหตุสมผลในโลกแห่งความเป็นจริงด้วย แต่ไม่เชื่อว่าจะต้องตรงตามความเชื่อกระแสหลัก ไม่จำเป็นว่ามุมมองวันแบบ 24 ชั่วโมงจะถูกตัดออก จากบทเรียนเรื่องโลกหยุดนิ่ง เราควรต้องเตรียมพร้อมและควรถ่อมใจลงที่จะยอมรับการเปลี่ยนแปลงในเรื่องอายุของโลกเหมือนกัน แล้วการพิจารณาเรื่องวันแห่งการทรงสร้าง ควรพิจารณาร่วมกับศาสนศาสตร์ได้หรือไม่? เนื่องจากพระธรรมปฐมกาลบอกเราเกี่ยวกับจุดกำเนิดของมนุษยชาติ ความบาปและความตาย

บทที่สี่ มนุษย์ สิ่งมีชีวิตที่ถูกสร้างอย่างพิเศษ?

การสร้างมนุษย์เป็นจุดยอดสุดของการทรงสร้างของพระเจ้า ความเป็นมนุษย์ของพวกเขาทั้งชายและหญิงมีความหมายลึกซึ้งสำคัญ แม้ว่า “ฟ้าสวรรค์ประกาศพระสิริของพระเจ้า และภาคพื้นฟ้าสำแดงพระหัตถกิจของพระองค์” (สดด. 19:1) แต่มีเพียงมนุษย์เท่านั้นที่ถูกสร้างขึ้นตามฉายาของพระเจ้า และในวันที่หก ยังเป็นวันที่พระเจ้าตรัสสองครั้งคือ เมื่อทรงสร้างสัตว์ทั่วไป กับ เมื่อทรงสร้างมนุษย์ แสดงให้เห็นถึงการควบคุมของพระเจ้า ชัดกับแนวคิดเรื่องวิวัฒนาการที่ไร้การควบคุมจากสัตว์สู่มนุษย์ นอกจากนี้บทเรียนแรกที่อาดัมได้รับคือ การตั้งชื่อ และเขา (มนุษย์) แตกต่างกับสัตว์อื่นทั้งหมด พระธรรมปฐมกาลสองบทแรก ไม่ได้นำเสนอว่า พระเจ้าทรงเริ่มมีความสัมพันธ์กับมนุษย์ที่มีอยู่แล้ว แต่ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาด้วย พระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ ได้เปิดเผยเพิ่มเติมใน

---

² “วันของฉัน” หมายความว่าถึงช่วงเวลาในอดีตของผู้พูด

ความพิเศษและความเป็นเอกลักษณ์ของมนุษย์ และถือเป็นแก่นกลางความเชื่อของคริสเตียนคือ “พระวาหะได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา...” (ยน. 1:14)

การคำนวณอายุของมนุษยชาติ จาก ลำดับของบิดาสู่บุตร อย่างเดียวอาจมีความซับซ้อน เนื่องจากธรรมเนียมปฏิบัติของชาวฮีบรู นั้นลำดับอาจมีการย่อหดลงได้เมื่อมีชื่อซ้ำกัน เช่น ลำดับพงศ์พันธุ์ของพระเยซูในพระธรรมมัทธิว เมื่อเปรียบเทียบกับในพระธรรมปฐมกาล ทำให้การพิจารณาจากหลักฐานภายในพระคัมภีร์เอง เรื่องอายุของมนุษยชาติตั้งแต่สมัยโบราณอาจไม่สามารถระบุได้แน่นอน อย่างไรก็ตาม ลำดับบางอย่างยังคงเป็นจริงอยู่ เช่น จุดเริ่มต้นอายุของจักรวาล นั้นควรจะต้องแก่กว่า ของโลก ซึ่งแก่กว่า ของสิ่งมีชีวิต ซึ่งแก่กว่า ของมนุษย์

ปัญหาเรื่องความตาย ก่อนความบาปของอาดัม? พระเจ้าผู้เดียวที่ทรงอมตะ (1 ทธ. 6:16) จากจดหมายฝากของเปาโล เพราะว่าความบาปของอาดัม ความตายจึงมาสู่ “มนุษย์ทุกคน” เปาโลไม่ได้ใช้คำว่า “สิ่งมีชีวิตทั้งหมด” เมื่อลองพิจารณา สิ่งมีชีวิตอื่น เช่น ผักและผลไม้ ซึ่งพระเจ้าทรงกำหนดไว้ให้เป็นอาหารของมนุษย์ ดังนั้นความตายของพืช ไม่ใช่ผลลัพธ์จากความบาปของมนุษย์ ส่วนความตายของสัตว์อาจจะซับซ้อนกว่า มุมมองว่าความตายของสัตว์นั้นไม่มีก่อนความบาป อาจจะทำให้เกิดปัญหาเรื่องห่วงโซ่อาหาร สัตว์บางอย่างเป็นนักล่าซึ่งมีทั้งกล้ามเนื้อ อวัยวะที่ปล่อยกระแสไฟฟ้าได้ สิ่งเหล่านี้เกิดจากความบาปของมนุษย์อย่างนั้นหรือ? หรือว่า พระเจ้าทรงปลงหน้าว่ามนุษย์จะล้มลงในความบาปจึงได้ออกแบบสิ่งเหล่านี้เตรียมพร้อมไว้? อย่างไรก็ตาม การที่พระคัมภีร์ไม่ได้ระบุชัดเจน เรื่องความตายของสัตว์ ไม่ได้ปฏิเสธความชัดเจนเรื่องความตายของมนุษย์ที่แน่นอนว่าเป็นค่าจ้างของความบาป แล้วเรื่องความเจ็บปวดของสัตว์? ความบิดเบี้ยวของสิ่งต่างๆเกิดจากอะไร? ซี.เอส. ลิวอิส เคยกล่าวไว้ว่า มนุษย์ไม่ใช่สิ่งแรกที่กบฏต่อพระเจ้า ยังมีอำนาจมืดจากมารร้ายที่ครอบครองและดำเนินการในโลกด้วย

คริสเตียนไม่ใช่พวกต่อต้านความรู้ และไม่ได้เพิกเฉยต่อวิทยาศาสตร์ จากเนื้อหาที่ผ่านมาสี่บท จอห์น ได้ให้คำแนะนำที่เราควรพิจารณา สี่ประการ ซึ่งแสดงถึงความอ่อนน้อมถ่อมตน คือ

1. เราควรถ่อมใจลงยอมรับว่า แนวคิดเรื่อง โลกอายุน้อย มุมมองนี้ (ในขณะนี้) ไม่น่าเป็นไปได้หรือเชื่อได้ยาก เมื่อพิจารณาร่วมกับข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ ที่แสดงหลักฐานถึง ความเก่าแก่ของโลก
2. ข้อเท็จจริงที่ว่า พระคัมภีร์สามารถถูกตีความตาม มุมมองของ โลกอายุน้อย ไม่จำเป็นว่า จะต้องถูกตีความอย่างนั้น แต่ยังสามารถถูกตีความตาม มุมมองของ โลกอายุเก่าแก่ ได้ โดยไม่ได้ด้อยค่าพระคัมภีร์
3. ข้อเท็จจริงที่ว่า พวกเราไม่รู้ทุกอย่าง ทำให้เราเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่ดี และยังเป็นคริสเตียนที่ดีด้วย
4. บทเรียนเรื่องการเคลื่อนที่ของโลก สอนว่า ไม่ใช่เรื่องน่าอาย และ ไม่ใช่การประนีประนอม เราสามารถเปลี่ยนความคิดได้ การตีความแบบใหม่เกิดขึ้นได้ เมื่อเรามีความเข้าใจในจักรวาลมากขึ้น

บทที่ห้า   เนื้อความ ของพระธรรมปฐมกาลบทแรก

หนังสือปฐมกาลเริ่มต้นวางรากฐานสำคัญที่ประเมินค่าไม่ได้ของไบเบิลคือ

1. **พระเจ้ามีอยู่จริง** พระธรรมปฐมกาลเริ่มต้นตั้งแต่ในประโยคแรก ไม่อ้อมค้อม จากมุมมองของไบเบิลนั้น โลกทัศน์เริ่มต้นที่พระเจ้า ต่างจากมุมมองอเทวนิยม (Atheism) ที่โลกทัศน์เริ่มต้นที่จักรวาล
2. **พระเจ้านั้นทรงเป็นพระเจ้าผู้สร้าง** จักรวาล ถูกสร้างจากไม่มีอะไร (created from nothing หรือในภาษาละตินคือ “*ex nihilo*”) คำว่า “ไม่มีอะไร” ในความหมายของคริสเตียนคือ เกิดจากสิ่งที่ไม่ปรากฏให้เห็น คือถูกสร้างขึ้นโดยพระดำรัสของพระเจ้า (ฮบ. 11:3) ต่างจากมุมมองอเทวนิยมที่เกิดจากความว่างเปล่าที่ไร้สาเหตุ แต่สรรพสิ่งนั้นถูกสร้างและดำรงอยู่ตามพระประสงค์ของพระเจ้า (ว. 4:11)
3. **พระเจ้าทรงแตกต่างจากสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง** ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นจากไม่มีอะไร โดยพระเจ้า แต่ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นจากพระเจ้า พระองค์ไม่ได้หายไปหลังการทรงสร้างเสร็จสิ้น แต่ต้องการมีความสัมพันธ์กับเรา
4. **พระเจ้าทรงเป็นบุคคล** “พระเจ้าตรัสว่า...” “พระเจ้าทรงเห็นว่า...” “พระเจ้าทรงอวยพร...” พระองค์ไม่ได้เป็นเพียงพลังงาน (the Force) ดังในภาพยนตร์สตาร์วอร์ส ที่มนุษย์สามารถรวบรวมและใช้งาน
5. **พระเจ้าทรงมีสัมพันธภาพ (fellowship)** ในปฐมกาล 1:2, 26 และในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ เปิดเผยเรื่องตรีเอกภาพชัดเจนขึ้น (ยน. 1:1-3) คือสรรพสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระเยซูคริสต์ (คส. 1:15-17)
6. **พระเจ้าทรงมีจุดมุ่งหมายในการทรงสร้าง** ไม่เพียงแต่มนุษย์ถูกสร้างขึ้นอย่างไร แต่ยังแสดงว่าทำไมมนุษย์ถึงเกิดขึ้นมา จักรวาลนั้นถูกปรับแต่งอย่างละเอียด (fine-tuning) เพื่อให้เป็นที่อาศัยของพวกเรา แม้วามมนุษย์เหมือนเศษผงเมื่อเทียบกับจักรวาลที่กว้างใหญ่ไพศาล แต่ความสำคัญนั้นไม่ได้ขึ้นกับขนาด
7. **พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งด้วยพระดำรัสของพระองค์** พระเจ้าไม่ได้ทรงสร้างทุกสิ่งขึ้นมาพร้อมกัน แต่เป็นที่ละขั้นตอน ประโยคที่ว่า “พระเจ้าตรัสว่า...” ถูกกล่าวซ้ำหลายครั้ง ตัวอย่างการค้นพบว่า รหัสพันธุกรรมของมนุษย์ สามารถเขียนด้วยอักษรทางเคมีสี่ตัว C, G, A, T เรียงต่อกัน ในโครงสร้างเกลียวสองชั้นของดีเอ็นเอ ถ้อยคำ(words) นั้นประกอบขึ้นจากสัญลักษณ์หรือพยัญชนะ แสดงถึง คำที่ยิ่งใหญ่กว่าคือ พระวาจา (the greater Word) เพราะว่าโดยพระองค์ทุกสิ่งจึงถูกสร้างขึ้น
8. **พระเจ้าทรงเป็นแหล่งของความสว่าง** “พระเจ้าตรัสว่า ‘จงเกิดความสว่าง’ ...และทรงแยกความสว่างออกจากความมืด” (ปฐมก. 1:3-4) “เพราะว่าเราไม่ได้ประกาศตัวเอง แต่ประกาศว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ...เพราะว่าพระเจ้าผู้ตรัสว่าให้ความสว่างส่องออกมาจากความมืด ทรงส่องสว่างเข้ามาในใจของเรา เพื่อให้เรามีความสว่างแห่งความรู้ถึงพระสิริของพระเจ้า ที่ปรากฏบนพระพักตร์ของพระคริสต์” (2 คร. 4:5-6) พระเยซูตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า “...‘เรา (พระเยซู) เป็นความสว่างของโลก คนที่ตามเรามา จะไม่ต้องเดินในความมืด แต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต’” (ยน. 8:12) บางครั้งการพยายามใช้พลังและเหตุผลของตนเองเพื่อทำความเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นแต่กลับล้มเหลว เราต้องการความสว่างจากภายนอก (จากพระเจ้า)
9. **สิ่งที่ทรงสร้างนั้น...ดี และ...ดียิ่งนัก** สรรพสิ่งอยู่ในความรับผิดชอบของพวกเราซึ่งเป็นผู้รักษา พระเจ้าทรงจริงจังกับสิ่งนี้ในวันแห่งการพิพากษา “...พระองค์จะทรงทำลายพวกที่ทำลายแผ่นดินโลก” (ว. 11:18)
10. **วันสะบาโต** โจนาธาน แซกส์ หัวหน้ารับบีชาวอังกฤษ กล่าวไว้ว่า “มันเป็นวันที่กำหนดขอบเขตการแทรกแซงธรรมชาติและกิจกรรมของพวกเรา พวกเราได้ตระหนักถึงการเป็นสิ่งที่ถูกสร้าง ไม่ใช่พระเจ้าผู้สร้างโลกไม่ใช่ของพวกเรา แต่เป็นของพระเจ้า” เราถูกกดดันเพื่อที่จะประสบความสำเร็จ กลายเป็นคนบ้างาน? ออกัสติน กล่าวไว้ว่า “พระองค์สร้างพวกเราขึ้นสำหรับพระองค์เอง และหัวใจของพวกเราไม่ได้หยุดพัก

จนกว่าพวกมันจะหยุดพักในพระองค์” แน่แน่นอนเราทราบว่าเขาเอาความคิดนี้มาจากไหน (มธ. 11:28-30) คำ
เชิญชวนของพระเยซูนั้นชัดเจน ให้หัวใจของเราวางใจว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า พระผู้ช่วย
ให้รอด รับการอภัยโทษบาป และพักสงบอยู่กับพระเจ้า

วิจารณ์และตอบสนอง

จอห์น ซี. เลนน็อกซ์ ศาสตราจารย์กิตติคุณ สาขาคณิตศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด จอห์นเขียนหนังสือหลายเล่มเกี่ยวกับพระเจ้า คริสเตียน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น God's Undertaker: Has Science Buried God? (2009), 2084: Artificial Intelligence and the Future of Humanity (2020), Cosmic Chemistry: Do God and Science Mix ? (2021) เป็นต้น นอกจากนี้เขาเป็นที่รู้จักเนื่องจากการโต้เถียงเรื่องความเชื่อในพระเจ้ากับทั้ง Richard Dawkins และ Christopher Hitchens เขามีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นในการใช้เหตุผลและถ้อยคำที่เฉียบแหลม แต่ยังคงไว้ซึ่งความอ่อนน้อมถ่อมตน แต่ครั้งที่จอห์นให้สัมภาษณ์ เขายืนยันถึงความเชื่อในพระเจ้า และประกาศข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซูคริสต์เสมอ

หนังสือเล่มนี้นำเสนอเรื่องราวเนื้อหาด้วยถ้อยคำที่น่าสนใจ เชิญชวนให้ผู้อ่านใช้ความคิดตาม และมีเหตุผลสนับสนุนข้ออ้างต่างๆ เขาเริ่มเนื้อหาในหนังสือของเขา โดยใช้พื้นที่ถึงสองบท เปิดใจผู้อ่านถอดบทเรียนเรื่องการเคลื่อนที่ของโลก จากประวัติศาสตร์และหลักการตีความพระคัมภีร์เบื้องต้น เพื่อให้ผู้อ่านบางคนที่มีอคติที่ฝังแน่นมานาน ลองเรียนรู้และถ่อมใจลง ก่อนจะนำผู้อ่านไปสู่เนื้อหาในบทที่สาม ที่เขาได้นำเสนอ มุมมองของการตีความ แบบต่างๆ โดยไม่ยึดเยียดความคิดของเขาอย่างโจ่งแจ้ง แต่ให้ผู้อ่านตัดสินใจและพิจารณาเอง หลังจากได้ทราบถึงมุมมองเรื่อง วันแห่งการทรงสร้างแล้ว จอห์นนำเข้าสู่เรื่องราวของจุดเริ่มต้นของมนุษย์ได้อย่างดี ทำให้รู้สึกต่อเนื่อง และบทสุดท้ายก่อนภาคผนวก ได้ให้มุมมองเพิ่มเติมเรื่องการทรงสร้างที่เกี่ยวข้องกับพวกเราในสมัยปัจจุบัน เป็นการสรุปปิดท้ายที่ทำให้ผู้อ่านได้ทบทวน สิ่งที่ได้เรียนรู้

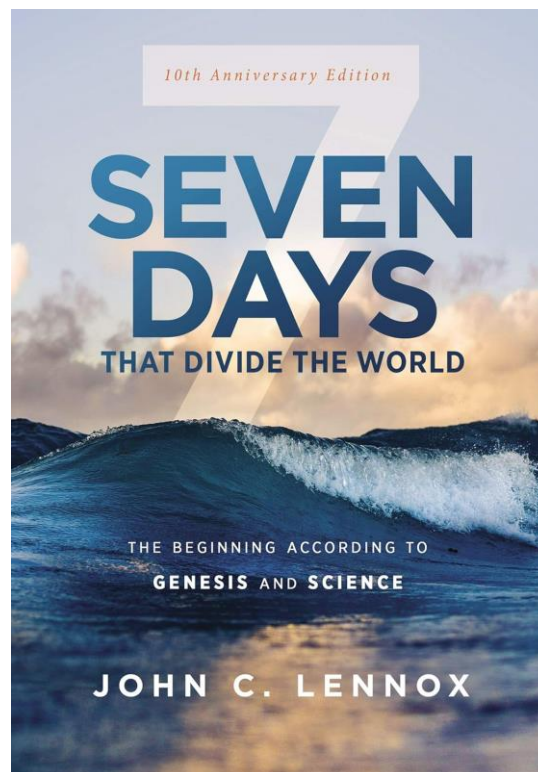
ในสรุปเนื้อหาและวิจารณ์ไม่ได้ครอบคลุมภาคผนวกที่ จอห์นผู้เขียน ได้อภิปรายหัวข้อในประเด็นปลีกย่อยที่น่าสนใจหลายประเด็น โดยในแต่ละบทของภาคผนวก ผู้อ่านสามารถเลือกอ่านหัวข้อคำถามที่ตนเองสนใจได้ โดยไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับ อย่างไรก็ตามจอห์นยอมรับตั้งแต่ต้นว่า หนังสือเล่มนี้ไม่สามารถเลือกเอาคำถามที่น่าสนใจมาได้ทั้งหมด เนื่องจากเนื้อหาในการเขียนของเขามีจำกัด เขาจึงจัดลำดับความสำคัญโดยเลือกเอาหัวข้อที่เขาถูกตั้งคำถามบ่อยมาก่อน

ข้าพเจ้าคิดว่าหนังสือเล่มนี้มีประโยชน์อย่างมาก สำหรับคริสเตียนหรือผู้ที่มีความสนใจในวิทยาศาสตร์และผู้ที่มิข้องเกี่ยวกับเรื่องวันแห่งการทรงสร้าง อายุของโลก และอาจจะมีประโยชน์บ้างกับผู้ที่ต้องดูแลผู้เชื่อใหม่ที่มักมีคำถามเกี่ยวกับเรื่องการเริ่มต้นในพระธรรมปฐมกาล ผู้อ่านไม่จำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ แต่อาจจะดี ถ้ามีความรู้เกี่ยวกับชื่อของนักวิทยาศาสตร์ หรือ ชื่อของนักศาสนศาสตร์บ้าง เพราะผู้เขียนมีการหยิบยกขึ้นมากล่าวอ้างถึง แต่ผู้อ่านไม่จำเป็นต้องกังวลเกินไป เพราะ ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องนี้ไม่น่าจะส่งผลมาก จนทำให้การอ่านติดขัดไม่ต่อเนื่อง นอกจากนี้หนังสือเล่มนี้ โดยภาพรวมไม่ใช่หนังสือที่อ่านง่าย แม้จะไม่ได้ใช้คำศัพท์เฉพาะด้านศาสนศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ แต่ก็ต้องใช้สมาธิ และใช้ความคิดตาม จึงแนะนำว่าควรพัก่อนให้เพียงพอก่อนการอ่านหนังสือเล่มนี้

แน่นอนว่าหนังสือเล่มนี้จะเพิ่มความรู้ของผู้อ่านเกี่ยวกับวันแห่งการทรงสร้างมากขึ้น แต่บทเรียนจากหนังสือเล่มนี้ ที่คาดว่าผู้อ่านทุกคนจะได้รับ เพราะ ผู้เขียนเน้นย้ำ คือ ไม่ว่าจะเป็นคริสเตียนผู้ที่เชื่อในเรื่องการคลไจ

และสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์ หรือแม้แต่ผู้ที่ไม่ได้เชื่อก็ตาม เมื่ออ่านพระคัมภีร์ต้องแยกแยะระหว่าง สิ่งที่พระคัมภีร์บอก กับ สิ่งที่ผู้อ่านคิดว่ามันหมายความว่าอย่างนั้น โดยเฉพาะเรื่องที่ยกข้อขัดแย้ง การตีความหมายพระคัมภีร์ที่เป็นวรรณกรรม ต้องไม่ลืมพิจารณาความหมายเชิงเปรียบเทียบ และต้องไม่ละเลยข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์ด้วย แต่ไม่ใช่ยอมให้พระคัมภีร์อยู่ภายใต้ทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และควรที่จะถ่อมใจลง และพร้อมที่จะยอมรับการเปลี่ยนแปลง ถ้าในเรื่องนั้นเกิดมีความเข้าใจหรือข้อมูลมากขึ้น และอีกประการที่สั้นๆแต่สำคัญยิ่งกว่า โดยผู้เขียนเน้นย้ำ คือ จุดเริ่มต้นของสรรพสิ่งตามพระคัมภีร์นั้น มาจากพระเจ้า โดยพระดำรัสของพระองค์ ทางพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา!

Lennox, J. C. (2021). *Seven days that divide the world: The beginning according to Genesis and science*. Zondervan.